

מאיר לינשיץ

עבודה בעיניים עבריות

שמענו בהתרגשות רבה כי כמה מלונאים וגרנ'ניקים הם שפתחו את שערי הערים העבריות לפני הערבים. הסתבר שקשה ליהודים טובים לנהל עסקים טובים בלי השתתפותם הפעילה של בני דודינו מה שטחים.

זו גם הסיבה, לטענת מקורות בכירים בצבא ובמיסטר, שאין אוכפים את החוק האורז על עובדים זרים, לשהות בליה מחוץ למקום מגוריהם הקבוע. מסתבר, שאפשר לכופף את החוק, כאשר מדובר בכמה שקלים נוספים בקופות. פתאום גילינו שלאנשי הכלכלה יש מילה מכרעת אצל רשויות הביטחון השונות.

מה יש לדבר, הפתעה נעימה: דמם של יהודים מסויימים זול הרבה יותר מדמם של יהודים אחרים. יצויין לשבח גם היחס המופתי וההומאני שמופגן כלפי האינתיפאדורים הערבים. כאן לא תופסות הוראות המטכ"ל והמפכ"ל. כאן חשובה רק הצמיחה הכלכלית והרווחה האישית.

האמת היא, שאנו בכבודנו הבאנו על עצמנו את הצרה. הרי אין לנו צורך ממשי בעבודה השחורה והלא-מקצועית, המוענקת למאות אלפי שוואינו מבפנים. אלמלא היו מתפרנסים על חשבוננו, היו מזמן מחפשים את דרכם אל מעבר לגבולות המדינה. גם תרומתם לגידול התוצר ולשיפור איכות היציבה, מוטלת בספק, וזאת רק בלשון המעטה.

כי הארץ מלאה בנערים ובנערות, בסטודנטים ובסטודנטיות, שמי תים לעשות כמה גרושים בחופשות, וגם בשאר ימי-החול. צריך רק לזכור איך פעם היה ענף המלצרות איסלאמי למהדרין, והיום הוא מוכה יפהפיות לבושות שחורים. בעבר היו רק גננים ערבים, וכעת מוצף השוק בבחורים חרוצים מהקיצוצים והמושבים.

תנו לחברה הישראלית לעבוד קשה ולעשות כסף טוב, ולא נראה אותם עוברים לניו-יורק לעסוק בהובלות. העבודה הערבית תורמת רק להמשך האלמיות הערבית. העבודה הערבית תשאיר כאן את יוצאי היחידות הקרביות יחד עם הג'ובניקים בעלי המישקפיים העגולים. כך נשלב את המועיל עם המנהה: נכה את האינתיפאדה בכיס. ניתן לילדים את ההזדמנות הראשונה בחיים. יבוא לציון גואל, נראה סוף סוף את הישראלי פועל.

דניאלה אשכנזי

איזון חוזר

ד"ר צוקר עמד דום ודומם

אשלייה של בית, עם חוג זמר של שירי ארץ ישראל, גנת דוברת עברית ושכט אבוד של צופים שנטעו בעמק. אם היהודי הנודד נשא על גבו את ביתו, אורזיה-מיוודות ילדי הארץ הפכו את השפה העברית למולדתם. הם לא רק יושבים על המיוודות, הם חיים מהן. הבית הזה ניוון מזרם בלתי-פוסק של קלטות וידיאו, ספרים, קלטות, ועיתוני הארץ, הער

צוקר דום שתיקה רפסאנג'אני חמסה איראנית

שים את דרכם ל"עמק שלהם". אולי היוודים האלה מתפרנסים מהמרע, אבל הם חיים מהאי וויר: דואר-אוויר, חבילות-אוויר ונמלי-אוויר הם כאוויר לנשימה לנשמות האבודות המת-גלגלות בניכר. אלפי חברות הייטק יש בי עמק הסיליקון. הישראלים נודדים מאחז לאחז, ומתקמים במעגלי-קסמים של הצעות קוסמות. כמו היו הם עצמם מעגלים מורפסים במעגל סגור. כל האפשרויות פתוחות לפנינו הם בארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות, חוץ חרת, ומאפשרות להיות שייך. תרבות המיוודות יצרה יצור סינטטי — אל-מוליד של על-מולידים לשום מקום. יש להם הכל, ואין להם כלום. אורזיה-מיוודות לא נתנים משגי העור למות: הם לא נתנים מאף אחד מהם.

חמסה ו.עין הרע האיראנית

לפי כללי מכירת-חיסול, האיראנים מציי

הד ארצי בעמק הסיליקון

קהילת היהודים בקליפורניה יצרה לעצמה

מרדכי הורוביץ

קונסנזוס של חשש

קיומנו, קיים מאז השואה קונסנזוס לאומי מאורי אכזרי עד הרב כהנא. קונסנזוס האומר, שאנו לא נלך לטבח כמו יהודי אירופה. הפעם, אם תבוא שעת מיבחן, אנחנו נשלח את האויבים לעזאזל. אותם ואת עוזריהם, או לפי

ארון ברדאמי פחד מוות

חות ניקח אותם איתנו. הקונסנזוס הזה קיים כל הזמן ברקע. ממש, מבלי שידובר בו, הוא פועל את פעולתו הסמויה ומשרה עלינו את אותה מידה של אחרות הקיימת כיום. יש להעביר את הקונסנזוס הזה אל קדמת הבימה, בהסברה כלפי פנים וכלפי חוץ. אם הדבר ייעשה, תגבר ההבנה לבעיותיה של ישראל בעולם וחלק גדול מהמחלוקת מבית יש תתקן.

ספק אם האיום הטוטאלי על חיינו, הנובע מבעלותן של מדינות עוינות על נשק לא-קונבנציונאלי, היה בו די כדי לדרבן את העם לדריכות. זהו איום ממשי מאוד, אך בד בבד גם מופשט מאוד, מאחר שאין הוא מוחשי במי היסודיים. לכן שילח בנו הקרוש-ברוך הוא את האינתיפאדה, כדי להביא את החרדה הקיומית לכל בית בישראל. לא כדי שרוחנו תישכר, אלא להיפך — כדי שנתעשת.

החרדה לגורלנו היא המצמיחה את המח-תרות בישראל. היא עוד תצמיח תופעות נוראות מאלה, אם מערכת הביטחון לא תצליח לטעת בציבור את ההרגשה שהיא מתמודדת ביעילות עם המצב.

יש בינינו המתווכחים על הגודל והצורה הראויים למדינת ישראל. באחרונה, בין טענה לטענת-נגד בוויכוח מופשט זה, התבשרנו פתאום על הקמת מחתרת חילונית של קציני גנים יוצאי יחידות קרביות, שמטרתה להגיב על רצח יהודים (מערב 11.5.89). מקור בכיר במיסטרה הביע זעזוע מן האפשרות, שקמה קבוצת-אנשים, הלוקחת את החוק בידיה. אבל הופעתם היא, בין היתר, תוצאה של אוולת-ידה של המיסטרה. זו לא גילתה עד היום את רוצחיה של הילדים רמי חבו, חנן זגורי ואורן ברדאמי ז"ל. לא הצליחה ללכוד את רוצחי אבי ספורטס ז"ל. לא גילתה עד היום את אילן סערון שנחטף.

שרה-מיסטר הבטיח ללכוד את רוצחי של אבי ספורטס. יתכן שגם יצליח. יש חוק, המאפשר לרון את הרוצחים למוות, אך הוא מתגלגל הפקר בחוצות. כמוהו גם חיינו. לא פלא, כמעט בלתי-נמנע, שמישהו מחוץ למערכת מרים את החוק מאשפתות ולוקח אותו בידיו. לפתע אלה, שהחוק היה צריך להיות בידיהם והם שמטו אותו, יוצאים ה-ראשונים להודיע ולילל.

אחרי 41 שנות עצמאות אנחנו פוחדים מ-מודאנים בגלל המצב שנוצר, בין היתר בגלל מחרלי המיסטרה והמערכת המיספטית. נר-אה כאילו אוולת-היד דבקה גם בצד: "למקשה דן שומרון (ידעות אחרונות 8.5.89). האם יתכן שחיילי צה"ל לא יוכלו לנסוע בטרמפים במדינת ישראל?"

הוא שואל אותנו? אנחנו שואלים אותו! לשאול שאלות בענייני ביטחון זו הפריביליגיה שלנו. הרמטכ"ל מקבל משכורת, כדי לספק לנו את התשובות.

האינתיפאדה נועדה לחסל אותנו. בעיקר בותיה צפויה מתקפה של ארצות ערב בנשק קונבנציונאלי. אם לא יהיה די בכך, כדי להרוס את ישראל יופעל גם הנשק הלא-קונבנציונאלי, כי לכך נועד. האינתיפאדה והנשק הלא-קונבנציונאלי שארצות ערב מפתחות, מסכנים את קיומנו. את קיומה של המדינה, ואת קיומו הפיסי של כל אחד ואחד מאיתנו כפרט.

לכן, במקום הראשון על סדר היום הלאומי לא עומדת שאלת גורלה וגבולותיה של המדינה. תחת זה עומדת השאלה להיות או להרדל. סוגיית גורלה של המדינה וגבולותיה שנויים במחלוקת בהתאם להשקפותיו של כל איש ואיש. שאלה זו היא הגורם הפלגני מיספר אחר בחיינו הציבוריים. ניתן וצריך לעקוף אותה, כי היא אינה רלבנטית בשלב זה.

בניגוד לפילוג בעם בענייני הגבולות, הרי בענייני ההתגייסות להגנה בפני איום על עצם

עיס חמישה אנשים במחיר של אדם אחד. למה קרא רפסאנג'אני להרוג חמישה אנשים מהיעולם המערבי על כל פלסטיני בגדה ה-1? הפרלמנט היראני הורה כי יש מיגבלות בחיים: "קשה להרוג ישראלים" אמר. לכן, יש לפעול לפי שיטת "תפוס כפי יכולתך" בלי להבדיל בין דם לדם. אש"ף המתון הבהיר ש"לא מקובל עלינו להרוג זרים... אנו מקבלים הוראות מייאסר ערפאת." ה"יר" נתן הוראות-קבע להרוג אך ורק יהודים החיים במולדתם. אש"ף מתנגד לטרור ללא אבחנה.

הבושה שבשתיקה

תמונה של "אנשי הסירות" שברחו מוויאט-נאם התפרסמה באחד העיתונים. הפי

ליטים נמלטים והעולם שותק, כולל יהודים טובים והומאנים, כאן ובגולה. למה דווקא לציין את היהודים? כי מתוך 94 אלף אשרות-נכיסה לארצות-הברית עבור פליטים ללא מולדת, רבע מן המיכסה השנתית תפוס על-ידי בני עם ישראל יוצאי ברית-המועצות. כיוזמת הבית הלבן, קוצצה מיכסת האס-יאתים, כדי להכניס יותר יהודים לארצות-הברית. מי שחפץ לשמור על יושר אינטלקט-טואלי מול פני ההיסטוריה, צריך לפסול כליל סטאטוס של פליטים עבור ה"סירוב-ניקים" החדשים. יתכן שליושבי מחנות-הפליטים בדרום-מזרח אסיה אין זה משנה, אם האמריקאים נועלים את השער, או אם היהודים סותמים את המיכסות. לנו זה משנה, שכן אחינו הם, ולא נרע אנה נוליד את הבר-שה.